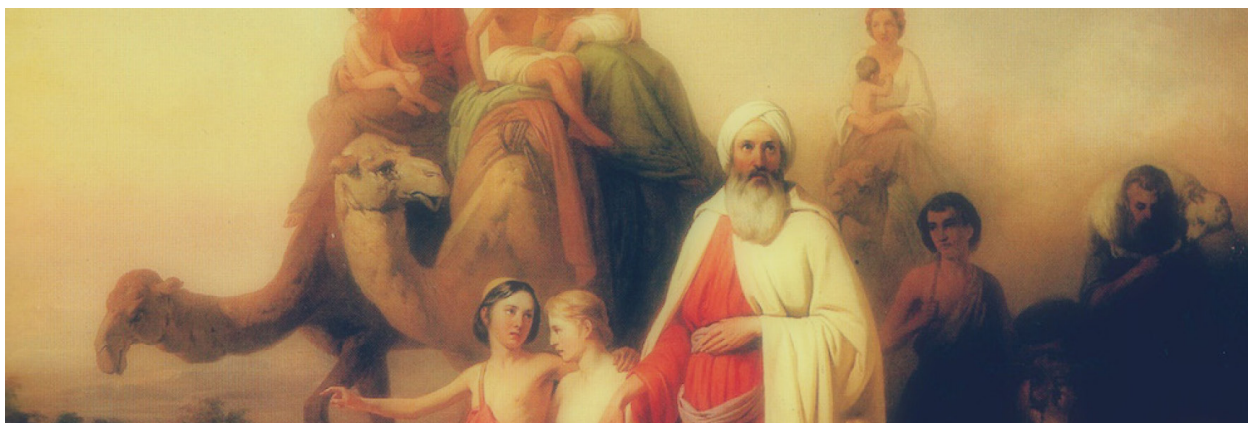

ABRAHAM KALLAS

■ **Tidsram:** 20-25 minuter

Matt 17:1-9

Jesus på härlighetens berg

Om du vill utgå från evangeliet om Jesus på härlighetens berg så finner du förslag på hur denna kan utformas på KPNs hemsida, se under 2:a söndagen i fastan, år C. Där är visserligen texten hämtad från Lukas, men den pedagogiska utformningen fungerar även med Matteus text. Nedan har vi valt att istället fördjupa oss i den första läsningen, Abrahams kallelse.

1 Mos 12:1-4a

Herren kallar och välsignar Abram

Herren sade till Abram: ”Lämna ditt land, din släkt och ditt hem, och gå till det land som jag skall visa dig. Jag skall göra dig till ett stort folk, jag skall välsigna dig och göra ditt namn så stort att det skall brukas när man välsignar. Jag skall välsigna dem som välsignar dig, och den som smädar dig skall jag förbanna. Och alla folk på jorden skall önska sig den välsignelse som du har fått.”

För att åskådliggöra Herrens löfte till Abraham, lägger vi till även denna berättelse:

1 Mos 15:1-6

En tid därefter kom Herrens ord till Abram i en syn: ”Var inte rädd, Abram! Jag är din sköld. Du skall bli rikt belönad.” Abram sade: ”Herre, min Gud, vad är det du vill ge mig? Jag går ju bort barnlös [---].” Och han sade: ”Du har inte låtit mig få några barn, och därför blir det min tjänare som ärver mig.” Men Herrens ord till honom lød: ”Det blir inte han som ärver dig utan en av ditt eget blod.” Och Herren förde honom ut och sade: ”Se upp mot himlen och räkna stjärnorna, om du kan! Så talrika skall dina ättlingar bli.” Abram trodde Herren, och därför räknade Herren honom som rättfärdig.

■ **Övriga läsningar:** 2 Tim 1:8b-10

■ Bakgrund

Efter den storslagna berättelsen om skapelsen, syndafloden och Babels torn zoomar Gamla testamentet in den fortsatta berättelsen till skildringen av en enskild familj, en

släkt. Det är Abraham som är utgångspunkten för denna släktkedja som fortsätter med Isak, Jakob och Jakobs tolv söner. Handlingen är som ett familjedrama där både patriarkerna och många matriarkers (Sara, Rebecka, Rakel, Lea och Tamar) karaktärer och känslor spelar en viktig roll för händelseutvecklingen. Dessa personligheter skildras mycket mänskligt, med både svagheter och styrkor. Abraham som av Paulus upphöjs till en förebild i tron (Rom 4) skildras i Första Mosebok med flera tillkortakommanden (exempelvis när han uppger att hans fru Sara är hans syster och låter henne utnyttjas på Faraos hov, se 1 Mos 12:14 f).

Men med Abraham, gemensam anfader till de tre abrahamitiska religionerna (judendom, kristendom och islam) har Gud gjort en ny början. Allt börjar med hans kallelse. Gud kallar honom vid namn, han kallar honom till att våga ett uppbrott, att gå till ett nytt land. Vid kallelsen lovas han avkomma och välsignelse till honom och alla dem han blir stamfader till. Från och med denna kallelse får Abraham leva med ett löfte. Detta löfte är som om han givits en större rymd, en öppen rymd som vidgar sig varje gång oro och rädsla kommer över honom. Att på detta sätt leva i förtroende och tillförsikt, även innan han har något konkret i sin hand ger honom kraft i svåra situationer i vilka det annars hade varit lätt att ge upp.

■ Ta med

En duk (gärna i den liturgiska färgen violett), ett ljus (ert ”Kristusljus”) ett krucifix, en staty/ikon/bild på Kristus. Bibel, ev barnbibel. Ev: korg med hjärtan. Skriv ut och kopiera bilden som hör till dagens evangelium som barnen kan färglägga (finns i slutet av detta dokument). För att gestalta Abraham och hans kallelse ta med en duk, en mindre duk (t ex serviett) klipp ut guldstjärnor (även några stjärnor som du klippt ut ur gult papper går bra). Förbered två pappersrullsfigurer med hjälp av sista sidan.

■ VÄLKOMNA!

Se till att alla barn känner sig välkomna och sedda. Om det är möjligt hälsa personligt på varje barn redan i dörren (kanske kan ni vara flera ledare som hjälper till med det?).

Uppmärksamma särskilt de barn som är nya och se till att alla får lära sig deras namn. Samla barnen i en cirkel på golvet.

- Välkomna alla barn, roligt att se er här!
- Är det någon som såg vilken färg som prästen hade på sin mässhake idag?
- Ja, det är violett, för vi befinner oss i fastetiden (Nu tar du fram duken i rätt färg. Visa gärna KPN:s kyrkoårsaffisch. [Här kan du beställa den.](#))

Bjud in barnet att komma fram till mitten och säg:

- Grattis! Födelsedagen påminner oss om att Gud skapar var och en av oss för att han älskar oss, vi sjunger denna sång tillsammans för att komma ihåg det:

[När Gud sade ordet som skapade dig](#)

Hjälp barnet att tända ljuset.

– Varför tändes vi ljuset? Just det, Jesus, du är alltid med oss, men när vi tändes ljuset, då kan komma vi ihåg det Jesus sa: Där två eller tre är samlade i mitt namn, är jag mitt ibland dem.

– Vi gör korstecknet ihop: I Faderns och Sonens och den helige Andes namn.

Om barnen är under 5 år kan du bjuda in dem till att lyfta ikonerna av Jesus, titta på den och säga: – Hej Jesus, jag är, jag vill vara din vän.

■ SÅNG

Vi sjunger psalm 176 ur Cecilia med rörelser: [Du är hemliga vännen min](#)

*Du är hemliga vännen min,
du har hittat mig jag är din.
Jag vill gå med överallt där du går,
stå vid din sida och dig förstå.
Jesus jag är din.*

TEXT: ANDERS PILTZ

■ VÅRT FINA HJÄRTA

Här presenteras ett förslag på hur denna lilla andakt kan utformas (se kommentar i inledningen). Den får anpassas till gruppen och till situationen!

- Nu ska ni få se vad jag har – titta, vad är det? (*Håller upp ett litet tyghjärta*)
- Nu ska ni få var sitt hjärta av mig att hålla i. (*Dela ut till var och en*)
- Hur känns det? (*Låt barnen komma med förslag*)

– Ja, det känns gott att ha ett sådant här litet hjärta i handen, lent och mjukt. Precis så lent och mjukt tycker jag att det känns inuti när man tycker riktigt mycket om någon. Eller när jag vet att någon tycker om mig.

(*Invänta respons, kanske barnen vill nämna någon de tycker om t ex*)

- När jag tänker på hur mycket Jesus älskar mig, då känns det också gott (mjukt/lent) inuti.
- Då vill jag ge något tillbaka till Jesus. Jag tänker att vi alla kan ge Jesus våra hjärtan.
- Titta på hur jag gör, så kan ni göra likadant.

Kateketen ställer sig på knä framför bilden av Jesus och lägger lugnt och stilla sitt hjärta i korgen. Hjälpa barnen att ett i taget, i lugn och ro göra likadant. Det får dock aldrig bli ett tvång. Om ett barn inte vill ge ifrån sig hjärtat kan man säga:

– Då får det hjärtat ligga och ha det skönt i din hand idag. Kanske du kan ge det till Jesus nästa gång?

När alla satt sig säger kateketen:

- Nu knäpper vi händerna och ber: Tack Jesus, att du har oss kär.

■ DAGENS TEMA: ABRAHAM KALLAS

Introduktion

- Händer det ibland att någon ropar på er? Att någon kallar? Låt oss prova med ett av er barn här (inbjud ett barn till att sätta sig på en stol med ansiktet vänt ifrån dig)
- Nu kallar jag på dig, och så ser vi vad som händer!
- (Fråga efter barnets namn) NN, följ med mig! Vi ska gå till ett nytt land, du ska få se något helt nytt, vill du komma? (vandrar iväg en liten bit med barnet)
- Lyssnar vi alltid när vi blir kallade? (lyssna till barnen)
- Säger vi nej ibland? (lyssna)
- Idag ska vi lära känna berättelsen om någon som vågade lyssna när Gud kallade...

Vi ska nu lyssna till berättelsen om Abraham.

Visa barnen pappersrullsfiguren Abraham (se längst bak i dokumentet).

Lägg en duk på golvet som du ställer Abraham på.

Abraham kom från Ur i Mesopotamien, det ligger där Irak finns idag.

Långt borta i Ur kallade Gud på Abraham och sa:

- Abraham, lämna ditt land, din släkt och ditt hem, och gå till det land som jag ska visa dig! Jag ska göra dig till ett stort folk, jag ska välsigna dig och göra ditt namn stort!

Låt Abraham gå fram några steg på duken, så att det blir synligt att han lyssnat till Guds ord.

Abraham lyssnade till Guds ord, han började gå mot det land långt borta, som Gud hade lovat honom. Han tog med sig sin fru Sara på vägen (ta fram bilden/figuren på Sara). Det var en lång väg, de gick och gick, och ibland blev de nog lite trötta. Gud hade lovat Abraham att han skulle få barn, många barn. Men åren gick, och de fick inga barn. Hm, det blev lite tungt ibland.

Ställ upp ett tält som du gör av en servett eller liknande. Försök att gömma Abraham och Sara under tältet.

En kväll, när Abraham och Sara hade lagt sig i sitt tält hade Abraham svårt att sova. Han bara låg och tänkte på att han skulle få barn, men att det liksom aldrig kom något barn. Han längtade så och kände sig så tom inuti, så ledsen över att Sara aldrig blev gravid. Rätt som det var hörde han Guds röst igen. Gud ropade hans namn: Abraham, var inte rädd!

- Gud, jag går ju bort barnlös! Du har inte låtit mig få några barn!
- Abraham, kom ut ur ditt tält!

Abraham kröp ut ur det trånga och mörka tältet. Ute var det natt, men ändå var det inte mörkt. När Abraham tittade upp ur tältet såg han upp mot himlen, och där, såg han tusen och åter tusentals stjärnor som lyste för honom. Hela himlen var full av strålände stjärnor.

Lägg ut alla de guldstjärnor som du förberett runt om Abraham och tältet.
Då talade Gud till honom igen och sa:

- Abraham, se upp mot himlen, och räkna stjärnorna om du kan! Lika många stjärnor som det finns på himlen, lika många barn, barnbarn och barnbarnsbarn ska du få.

Abraham trodde på Guds ord, han litade på Gud och det som Gud lovat honom. Ett alternativ kan vara att fästa guldstjärnor på undersidan av ett uppfällt paraply, som barnen får krypa in under!

Samtala med barnen.

- Jag undrar, vad tror ni Abraham tänkte när Gud kallade på honom?
(var öppen för barnens olika förslag)
- Tycker ni han var modig när han gick iväg?(lyssna)
- Vad var det som drev honom? (han trodde, han litade på Gud)
- Men efter några år, när han vandrat långt, och han fortfarande inte fått barn, hur kändes det då, när han låg där inuti det mörka, lilla tältet? (lyssna)
- Vem var det som kallade honom då? (Gud)
- Vad fick han se när han kom ut ur tältet? (lyssna, ja stjärnor som lyste)
- Vad sa Gud om stjärnorna? (att han skulle få lika många barn och barnbarn som det fanns stjärnor)
- Blev det som Gud sa? (ja, Abraham fick många, barn och barnbarn, man skulle till och med kunna säga att vi själva är hans avkomma, Abraham är vår förfader!)
- Hur tror ni det gick till när Gud kallade honom? Var det bara som en hög röst som ropade ABRAHAM!!! Knappast, det är sällan som det är så. Hur går det egentligen till när vi hör Guds röst? (lyssna)
- Ja, Gud kan tala till oss i vårt hjärta, när vi ber, när vi går till mässan eller läser Bibeln, i våra tankar, genom någon annan människa, genom samvetet, när vi går ut i naturen och öppnar oss för allt Gud skapat för oss, när vi drömmer ...
- Ja, det finns många olika sätt på vilka Gud vill tala till oss. Det är vi människor som måste försöka bli bättre på att höra, särskilt i våra hjärtan.
- Särskilt nu under fastetiden ska vi komma ihåg att be till Gud varje dag. Vi tackar Gud och vi ber om att vi ska ha lika stort förtroende för Gud som Abraham hade. Kanske Gud också vill kalla oss ut att se på stjärnorna eller något annat vackert, något som kan ge oss hopp och glädje.

■ SÅNG

Förslag på lämpliga sånger med länkar till KPNs youtubekanal kan du hitta här:

<https://kpn.se/resurser/sjung-med-barnen>

Övriga sånger som passar till dagens tema:

- [*Han gick den svåra vägen*](#) (Cecilia 281)
- [*Dona nobis pacem*](#) (Cecilia 477a)
- [*Där barmhärtighet bor*](#) (Cecilia 465)

■ EXTRA AKTIVITETER

- Färglägg den bild som finns i slutet av detta dokument.

■ AVSLUTNING

Låt barnen resa sig, stå i en ring och be tillsammans:

Tack Gud, för att du kallade Abraham och också kallar oss till att tro på dig.

Vill någon av barnen formulera egna böner?

Vi börjar med tack-böner, vad vill vi tacka för?

Vad eller vem vill vi be för?

Upprepa gärna barnens ord och lägg till: Herre, hör vår bön.

Sjung *Fader vår* tillsammans, gärna med rörelser. [Här ser du hur det kan gå till.](#)

Avsluta med att tacka alla för att de har kommit och välkomna dem tillbaka till nästa gång! För den grupp som haft samlingen parallellt med ordets liturgi uppmanas nu barnen att tyst och stilla gå tillbaka till mässan. Hör med kyrkoherden, många anser att det passar bäst i samband med att kollekten samlas in.

Jesus, nu är du här!

© Katolska Pedagogiska Nämnden

Författare: Ulrika Erlandsson

Redaktionsgrupp: Maria Borowiec, Elsa Casselbrant och Gunnar Silow.

Bibeltexterna är hämtade ur Bibel 2000 och återges med tillstånd.

Imprimatur för avsnitten 29:e söndagen under året (årgång B) till Fjärde söndagen i advent (årgång C)

Stockholm den 15 september 2015

+ Anders Arborelius OCD, biskop av Stockholm

ABRAHAM KALLAS

